

ZARZĄDZENIE Nr 34 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 kwietnia 1964 r.

w sprawie zasad i trybu kierowania do pracy żołnierzy zwolnionych z wojskowej służby zawodowej.

Na podstawie art. 65 ust. 2 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o służbie wojskowej oficerów Sił Zbrojnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 2, poz. 5 i z 1963 r. Nr 50, poz. 277) i art. 97 ust. 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o służbie wojskowej szeregowców i podoficerów Sił Zbrojnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 36, poz. 164, z 1959 r. Nr 14, poz. 75, z 1961 r. Nr 6, poz. 39 i z 1963 r. Nr 50, poz. 277) oraz w związku z art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 29 marca 1963 r. o służbie wojskowej chorążych Sił Zbrojnych (Dz. U. Nr 15, poz. 78) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Oficerów, chorążych i podoficerów zwolnionych z wojskowej służby zawodowej, zwanych w dalszym ciągu „żołnierzami”, którzy nie ukończyli: mężczyźni 55 lat życia, a kobiety 50 lat życia i nie zostali zaliczeni do jednej z grup inwalidów, kieruje się na ich wniosek do pracy w organach administracji państwowej, przedsiębiorstwach, zakładach lub instytucjach, zwanych w dalszych przepisach „zakładami pracy”.

2. Żołnierze mają pierwszeństwo w przyjęciu do służby lub pracy w Milicji Obywatelskiej, w organach terenowej obrony przeciwlotniczej, w organach ochrony kolei, w Straży Przemysłowej i innych strażach oraz w organizacjach o charakterze obronnym.

§ 2. 1. Wniosek o skierowanie do pracy żołnierz powinien zgłosić do wojskowego komendanta rejonowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania nie później niż w ciągu trzech miesięcy od dnia zwolnienia z wojskowej służby zawodowej.

2. Żołnierz zamieszkały na terenie miasta stanowiącego siedzibę wojewódzkiej rady narodowej lub miasta wyłączono-

nego z województwa składa wniosek o skierowanie do pracy do właściwego wojskowego komendanta wojewódzkiego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 i 2, wojskowy komendant rejonowy (wojewódzki) kieruje niezwłocznie do organu zatrudnienia prezydium właściwej rady narodowej.

§ 3. 1. Organy zatrudnienia prezydium rad narodowych obowiązane są kierować do pracy żołnierzy w pierwszej kolejności oraz dołożyć starań, aby proponowana praca w miarę możliwości odpowiadała kwalifikacjom oraz zawodowemu i ogólnemu przygotowaniu zainteresowanego, a także zapewniała mu wynagrodzenie zbliżone do wysokości uposażenia pobieranego na ostatnio zajmowanym stanowisku w wojsku.

2. Zakład pracy obowiązany jest przyjąć do pracy żołnierza, stosownie do jego kwalifikacji zawodowych, po przedstawieniu przez niego skierowania do pracy, o którym mowa w ust. 1.

§ 4. 1. Organ zatrudnienia prezydium rady narodowej może odmówić ponownego skierowania do pracy, jeżeli zainteresowany bez uzasadnionych powodów nie podjął pracy, do której został skierowany.

2. O decyzji ostatecznej, odmawiającej skierowania do pracy z przyczyny określonej w ust. 1, kierownik organu zatrudnienia zawiadamia niezwłocznie właściwego wojskowego komendanta rejonowego (wojewódzkiego).

§ 5. 1. Żołnierzom, którzy znajdą pracę bez pośrednictwa organu zatrudnienia i zgłoszą się do organu zatrudnienia prezydium właściwej rady narodowej o udzielenie skierowania, organ ten obowiązany jest wydać odpowiednie skierowanie.

2. Organy zatrudnienia prezydiów rad narodowych nie powinny kwestionować przypadków zatrudnienia przez zakłady pracy żołnierzy bez skierowania.

§ 6. 1. Żołnierzy należy zatrudniać w miejscu ich zamieszkania lub w bezpośredniej bliskości, jeżeli do miejsca pracy istnieje dogodny dojazd publicznymi środkami komunikacji.

2. Za zgodą zainteresowanego można zatrudnić żołnierza również w miejscowości innej niż określona w ust. 1 pod warunkiem przydzielenia mu w tej miejscowości lokalu mieszkalnego według obowiązujących norm.

3. Przydziału lokalu mieszkalnego dokonuje zakład pracy, w którym żołnierz został zatrudniony, a jeżeli zakład pracy nie ma możliwości przydzielenia lokalu w zakładowym domu mieszkalnym — lokal przydziela prezydium właściwej rady narodowej na podstawie ogólnie obowiązujących zasad przydziału lokali mieszkalnych. Przydziału lokalu należy dokonać bezpośrednio po zgłoszeniu się żołnierza do pracy, nie później niż w ciągu jednego roku od dnia przystąpienia do pracy.

§ 7. 1. W razie nieskierowania żołnierza do pracy w ciągu jednego miesiąca od dnia otrzymania wniosku o zatrudnienie kierownik organu zatrudnienia po uzyskaniu zgody przewodniczącego prezydium rady narodowej obowiązany jest zawiadomić pisemnie wojskowego komendanta rejonowego (wojewódzkiego) o niemożności skierowania żołnierza do pracy.

2. Zawiadomienie wojskowego komendanta rejonowego (wojewódzkiego) o niemożności skierowania żołnierza do pracy w terminie określonym w ust. 1 nie zwalnia organu zatrudnienia od obowiązku zatrudnienia żołnierza w najbliższym okresie, z wyjątkiem przypadku określonego w § 4.

§ 8. Podjęcie pracy na podstawie skierowania organu zatrudnienia prezydium rady narodowej, wydanego w trybie przepisów niniejszego zarządzenia, stanowi podstawę do zaliczenia zainteresowanemu okresu służby wojskowej do okresu zatrudnienia w zakresie uprawnień przewidzianych w art. 66 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o służbie wojskowej oficerów Sił Zbrojnych lub w art. 98 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o służbie wojskowej szeregowców i podoficerów Sił Zbrojnych, chociażby nastąpiło po upływie 6 miesięcy od dnia zwolnienia go z wojskowej służby zawodowej, jeżeli zainteresowany zgłosił wniosek o skierowanie do pracy w terminie określonym w § 2 ust. 1.

§ 9. Żołnierze mają pierwszeństwo w kierowaniu na praktykę lub szkolenie zawodowe organizowane przez zakład pracy.

§ 10. 1. Jeżeli zostanie rozwiązany stosunek pracy z osobami wymienionymi w § 1 ust. 1, które otrzymują zaopatrzenie z tytułu wysługi lat przewidziane w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych, a osoby te zamierzają nadal pracować, podlegają one ponownemu skierowaniu do pracy na zasadach i w trybie określonych w §§ 1—7 i 9, chyba że rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło bez wypowiedzenia z winy pracownika lub wskutek dokonanego przez niego wypowiedzenia.

2. Wniosek o skierowanie do pracy osoba, o której mowa w ust. 1, powinna zgłosić do wojskowego komendanta rejonowego (wojewódzkiego) nie później niż w ciągu 14 dni po wypowiedzeniu jej umowy o pracę, podając we wniosku termin, w którym nastąpi rozwiązanie stosunku pracy.

3. Jeżeli rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z powodu przedłużającej się choroby lub usprawiedliwionej nieobecności w pracy z innych przyczyn, wniosek o skierowanie do pracy powinien być zgłoszony w ciągu 30 dni od ustania przyczyny, która spowodowała rozwiązanie stosunku pracy.

§ 11. 1. Przepis § 10 ust. 1 stosuje się również do osób, które wypowiedziały umowę o pracę przed dniem wejścia w życie zarządzenia, jeżeli rozwiązanie stosunku pracy wskutek tego wypowiedzenia następuje po dniu wejścia w życie zarządzenia.

2. Przepisy zarządzenia, z wyjątkiem § 8, mają odpowiednie zastosowanie także do osób zwolnionych z wojskowej służby zawodowej przed dniem wejścia w życie zarządzenia, które:

- 1) otrzymują zaopatrzenie emerytalne z tytułu wysługi lat na podstawie przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych, a nie pracują zarobkowo w dniu wejścia w życie zarządzenia, oraz
- 2) po zwolnieniu z wojskowej służby zawodowej nie podjęły jeszcze pracy zarobkowej, chociażby nawet nie nabyły prawa do zaopatrzenia emerytalnego.

3. Osoby wymienione w ust. 1 i 2 oraz osoby, którym zakład pracy wypowiedział umowę o pracę przed dniem wejścia w życie zarządzenia, jeżeli rozwiązanie stosunku pracy następuje po dniu wejścia w życie zarządzenia, powinny zgłosić wniosek o skierowanie do pracy w terminie do dnia 30 czerwca 1964 r.

§ 12. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej wydaje szczegółowe wytyczne w sprawie kierowania do pracy i zatrudniania żołnierzy.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz